El fisioterapeuta de Dalí afirma que li va dir abans que a Lorca que no acabaria a Púbol

Els ponents de la taula rodona dels 25 anys de la seva mort reclamen a Figueres que vinculi la ciutat al geni

Francesc Cruanyes, Joan Prat, Pascual Pesudo i Santi Coll, a l´acte.

FIGUERES | GEMMA TUBERT

Vint-i-cinc anys després de la seva mort són encara molts els misteris que envolten els darrers moments de la vida de Salvador Dalí. S'han creat moltes històries al seu voltant i n'hi ha encara moltes per revelar. Una d'elles és el secret que li hauria dit a l'exalcalde de Figueres, Marià Lorca, aquell desembre de 1988, poc abans de morir. Aquesta confessió, encara pendent de destapar-se, va anar acompanyada del desig de ser enterrat sota la cúpula del Museu. Aquesta decisió, però, hauria estat desvetllada abans, tot i que de forma menys aclaridora, a una altra de les seves persones de confiança: el seu fisioterapeuta Joan Prat. En una taula rodona organitzada en motiu de l'efemèride, Prat va assegurar que quan Dalí encara era a la Torre Galatea li va assegurar preguntat sobre el seu "traspàs" i el fet que hi hagués una tomba preparada al Castell de Púbol al costat de Gala, que "a Púbol no se m'hi ha perdut res".

"A mi em va fer una altra confessió", va etzivar Prat davant la sorpresa dels assistents a l'acte d'ahir al vespre al Cercle Sport de Figueres on també van assistir el vicesecretari dels Amics del Museu Dalí, Pascual Pesudo, el director del setmanari l'Empordà, Santi Coll i el periodista Francesc Cruanyes. El gran absent va ser Lorca, convalescent per una operació però que va deixar una carta amb algunes reivindicacions, i representants de la Fundació, que no estaven previstos a la trobada.

El fisioterapeuta, que va afirmar estar preparant un llibre a l'entorn d'aquesta relació amb l'artista, va explicar que Dalí li va deixar visitar el castell de Púbol i que en un moment de la visita va deixar un ram de roses vermelles sobre la tomba de la seva musa. "L'endemà, quan el vaig anar a visitar, el primer que va fer abans de dir-me hola va ser: gràcies. Jo li vaig dir si es refereia al detall i em va dir: és clar. Aleshores, jo li vaig dir que havia vist que hi havia una altra tomba al costat de la Gala i que quan passessin uns anys i li toqués el seu traspàs si aquest seria el seu lloc", va anunciar Prat. "A mi a Púbol no se m'hi ha perdut res, em va contestar i acte seguit, com solia fer, em va dir: calli i treballi", va afegir.

Amb aquesta "confessió", va voler desmitificar alguns dels relats que s'han fet a l'entorn del desig expressat a Lorca gairebé in extremis i del qual només l'exalcalde va ser testimoni. Però no va ser l'únic. Prat també va desmentir amb rotunditat que el "mestre" -com sempre l'anomenava- hagués estat mai "segrestat" a la Torre Galatea. "Això és rotundament fals, ell volia estar allà i vam intentar moltes vegades que sortís i que rebés visites però la majoria de vegades no volia", va afirmar. També va parlar de la persona més enllà del personatge recordant que als darrers anys de la seva vida, sovint quan "estava arreglat, em deia que passin les nenes -les infermeres- i ens feia asseure en rotllana i ens explicava històries i acudits". Sempre, va dir, lluny de les excentricitats, com "una persona normal".

Pesudo, per la seva banda, va recordar també que Dalí ja havia dit en d'altres ocasions que donaria el seu llegat a l'Estat espanyol "encara que molts no s'ho agafaven seriosament i es van sorprendre després".

A la jornada també es va fer especial incidència en l'impacte que van tenir els dies previs i posteriors a la mort del geni. I moltes anècdotes. Com ara la confabulació per traslladar el cos sense vida de l'artista burlant la

premsa. Allà hi van intervenir policies difressats de celadors i rapidesa, molta rapidesa, per dur-lo a la Torre Galatea, on milers de persones i centenars de periodistes acreditats van posar Figueres al mapa.
Coll va afirmar que "Figueres va descobrir Dalí el dia que el va perdre". I va afegir que 25 anys després encara s'ha de contruir un relat propi de ciutat a l'entorn de la seva figura. Una tesi que van defensar la resta d'assistents, com també ho va fer Lorca, a través de la missiva que va deixar a Cruanyes. Per una banda, va criticar que durant aquest temps no s'ha rei?vindicat la seva voluntat que els tres quadres -entre ells El gran masturbador- "fossin al Museu on i com ell volia". Va ser una traïció a la qual em vaig oposar", va afegir.

Respirar l'artista a la ciutat

Una reivindicació a què va afegir que molts anys després de comprar la seva casa natal encara no s'hi hagi fet res. "Hi ha molta feina per fer", va sentenciar. I així ho van corroborar tant Prat, com Pesudo, Coll o Cruanyes. Prat va recordar com a Salsburg, per exem?ple, "tot fa olor a Mozart", però a Figueres "li falta això". Per això van animar l'Ajuntament a treballar en la vinculació de la ciutat al geni. Una ciutat on, encara avui, molts turistes han de preguntar a peu de carrer on és el Museu. "Encara per Nadal quan hi ha les llums dalinianes es respira una mica Dalí però, després, res", va afirmar Pesudo. "Dalí ha fet més per Figueres que Figueres per Dalí", va concloure els assistents.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2014/02/08/fisioterapeuta-dali-afirma-que-li/655585.html?utm_source=rss